

MILADA VEDRALOVÁ VÝTVARNÍK – AMATÉR

Narozená : 24. 8. 1947 v Třebíči, pokřtěná na Jejkově v kostele Proměnění Páně (30. 8. 1947)
Vzdělání : ZŠ Čikov, Velká Bíteš, první svaté přijímání Tasov (20. 5. 1956)
SVVŠ Velká Bíteš 1962 – 1965
VŠZ Brno 1965 - 1970
Vdaná: bazilika Třebíč (5. 6. 1971)
Děti: Syn David (1972)
Syn Zdeněk (1974)
Manžel : Zdeněk Vedral – veterinární lékař
Břimování: bazilika Třebíč (20. 9. 2009)
Zaměstnání: ve vystudovaném oboru zemědělství jen krátce, posléze orientace na pedagogickou činnost a dokončení úplného pedagogického vzdělání v roce 1978
1976 - 1986 vychovatelka, internát při SZŠ v Třebíči
1986 - 1990 učitelka odborných předmětů na Gymnáziu v Třebíči
1990 - 2012 učitelka na SZŠ Třebíč – převážně biologie
1994 - 2013 učitelka Katolického gymnázia Třebíč - výtvarná výchova, biologie
Současný stav: v důchodu

Já a malířství :

Od mládí jsem se chtěla stát malířkou. Malovala jsem všude. Dokonce jsem pomalovala čerstvě nabílený rodný dům a rodiče mě nepotrestali, ale pochopili. Po maturitě jsem se hlásila na Pedagogickou fakultu do Brna na Poříčí (obor biologie – výtvarná výchova). Zkoušky dopadly dobře, ale měla jsem špatný kádrový profil. Můj tatínek byl v letech 1951-1953 u PTP. Studovala jsem tedy VŠZ, ale velké díky za ni. Zejména za pobyt na statku v Dánsku. Dcera majitele studovala teologickou fakultu. Byl to pro mě velký životní přínos.

První olejové barvy jsem dostala na Vánoce a první obrázky jsem věnovala spolužákům z vysoké školy. Po příchodu do Třebíče jsem se seznámila s malířem Vysočiny panem Ladislavem Babůrkem a později s panem Vlastimilem Tomanem. Toman byl rodákem z Třebíče – Týna, kde také bydlíme. Radil, povzbuzoval a doporučoval, abych šla malovat ven do přírody cokoli. Mělo to malý háček – nedostatek času (zaměstnání, rodina, stavba rodinného domu a prostorná zahrada). Na malování zbývaly zimní měsíce. Naučila jsem se tedy pracovat podle předlohy nebo modelu. Celkem jsem namalovala asi 200 obrazů a obrázků. Od těch rozměrných velikosti 70cm x 100cm (7 divů světa podle Zdeňka Buriana), až po miniatury o velikosti 18 cm x 24cm (Třebíč pro P. Vellu).

Velkou inspirací mně byl český malíř Vladimír Komárek z Nedvězí u Semil. Při návratech do rodného Podkrkonoší jsme jej několikrát navštívili, stejně tak jeho výstavy v Semilech a také kostel v Konecchlumí, kde je jeho křížová cesta.

Člověk může mít několik malířských vzorů, ale stejně si musí svou cestu najít sám. Maluji pro radost nejen sobě, ale i rodině, přátelům, známým i veřejnosti. Jejich kladná odezva je pro mě pobídkou pro další práci.

Výtvarná zastavení :

r. 2006 a 2007, KG (chodba ke kapli), po dohodě s vedením školy – poznávací výstavy pro studenty, rodiče a zaměstnance školy

r. 2012, svatý Hubert (olej na plechu ,pro mysliveckou společnost v Uhřínově), svěcení pomníčku i obrázku proběhlo 25.8. 2012, světící kněz P. Švanda z Rudy

r. 2013, svatí Cyril a Metoděj (olej na plátně pro čikovskou kapličku), svěcení 14.7.2013, světi tasovský kněz Pavel Kryl

r. 2014, Třebíč a horoucí srdce (plátno na desce), dar Třebíčanů pro P.E.Vellu, předáno 1.10.2014 – Malta

od roku 2012 vystavuji s laskavým souhlasem pana děkana Jiřího Dobeše v kostele sv. Martina archivní práce studentů KG a své současné olejomalby

prosinec 2014 – leden 2015, Galerie Chodba KG Třebíč - výběr z prací autorky